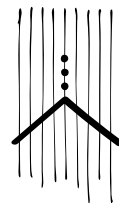

JAUN RAKSTI

Jaunpils 3x3
saieta avīze

#6

2019. gada
26. jūlijs

JAUNI RAKSTI PAR JAUNO UN VECO

MANI DRAUGI NENOPIETNI FOLKLORISTI JEB PAR POGU UN EDŽU

Atceros savu pirmo studiju dienu Latvijas Kultūras akadēmijā – it kā mēs visi bijām jauniņie, tomēr kārtējo reizi bija sajūta, ka esmu vienīgā, kas nevienu nepazīst. Vēroju savus jaunus kursa biedrus, kas plāpāja un jokojās, un domāju – kā tas būs, ka nākamajos četrus gadus man jāpavada kopā ar šiem cilvēkiem? Kāpēc es to te rakstu? Tāpēc, ka divi no šiem jaunajiem jokatājiem bija Poga un Edžus jeb tagad – Ieva un Eduards Krūmiņi.

Ir pagājuši 10 gadi, un es esmu šeit. Tomēr gribētos teikt, ka 3x3 manā dzīvē ienāca jau krietni senāk. Viss sākās ar neatlaidīgiem, bet ne vienmēr rezultatīvu Pogas

un Edžus mēģinājumiem mūsu kursa ballītēs ieviest dziedāšanu, vēlāk – kopīgiem vakariem un dančiem folkklubā, un tad jau Saulgriežu svinēšanu “Zeltiņos”. Tur pirmo reizi redzēju pūdeli un arheoloģiskos tautas tērpus. Pirmo reizi piedalījās rituālā. Bet, kad biju nolēmusi iziet pie vīra, mēs abi sapratām, ka gribam būt līdzināti, un nevarējām iedomāties nevienu brīnišķīgāku, kas to varētu izdarīt, par Pogū un Edžu. Tā nu sanāca, ka tas bija viņu pirmais lielais uzdevums kā jaunajam pārim, jo paši bija apprecējušies tikai pirms divām nedēļām. Un šonedēļ pirmo reizi es piedalos 3x3 saietā, arī,

protams, Pogas un Edžus aicināta un mudināta. Tieši atrodoties šeit, es pēkšņi saprotu, ka šis viss jau kādu laiku pavisam neplānoti ir kļuvis par organisku daļu manas dzīves un veido manas dzīves rakstu. Un ir jocīgi domāt par to, kā būtu bijis, ja nebūtu nejaušības pēc sākusi studēt folkloristiku, ja nebūtu iepazinusies ar Krūmiņiem. Atskatoties uz to visu, ir skaidrs, ka tas, kas mūs vieno, nav tikai joki par Dainu skapi un folkloristiem, kas var sēdēt uz grīdas, kopīgas folkloras ekspedīcijas un sesiju ciešanas, bet kaut kas lielāks – tas pats, kas mani atvedis līdz šejieni. ▲

Elizabete

RAKSTI RĪT

SESTDIEN, 27. JŪLIJĀ

- 7.50 Celšanās, rīta vingrošana
- 9.00 Brokastis
- 9.40 Rīta TV, dienas doma
- 10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
- 13.00 Pusdienas
- 14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
- 16.30 – 17.00 Izstādes gatavošana
- 17.00 – 19.00 Izstādes / tirdziņš
- 19.00 Vakariņas
- 20.00 – 22.30 Noslēguma koncerts
- 23.00 Danči un nīkšana

ZIŅAS

PATEICĪBA

Paldies Austrim Grasim par 3x3 Jaunpils blūzu un uzsaukto aliņu pirms 20 gadiem!

Indulis Bērziņš

GRĀMATA PAR 3X3

Rīt tirdziņā varēs iegādāties grāmatu par 3x3 nometnēm/saietiņiem Latvijā kopš 1990. gada. Tad notika pirmā 3x3 nometne Madlienā, ko vadīja kustības izveidotāja Līga Ruperte un Jānis Gulbis.

Grāmatā apkopota informācija par katru saietu, to vadītājiem, par ievirzēm, to vadītājiem, par vietu, kur saiets noticis, par ģimenēm utt.

Grāmatas redaktore ir ilggadējās 3x3 darbiniece, žurnāliste Daiņa Bitiniece un Rasma Zvejniece, māksliniece Gundega Kalendra.

Grāmatas cena – 20 eur. ▲

APSVEICAM!

Rīt dzimšanas dienu svin
Krišjānis Penka

Rīt vārda dienu svin
Trīne Marta Taukāča
Marta Līvmane
Marta Auziņa
Marta Muceniece
Marta Zvirbule

ZINI

NOSLĒGUMA IZSTĀDE UN KONCERTS

Nometnieku darbiņu izstāde notiks pils pagalmā. Bet Noslēguma koncerts – pils zālē.

BASKETBOLS

VAKARNAKTS KAISLĪGĀS CĪNAS

Cīņas karstumā.

Nakts basketbola cīņa bija sīksta. Sacentās nometnieki un vietējie, uzvarēja vietējie. Bet, iespējams, ka tas bija tādēļ, ka mūsējie spēlēja bez kreklīm. Vai arī tādēļ, ka tas būs labs iemesls 3x3 atgriezties Jaunpili vēlreiz, lai revanšētos. ▲

Jaunās paaudzes slepenais treniņš.

BAIGAIS NAZIS

Troksnis, smakas, brūces un signalizācija - tas viss mums gadījās ceļā uz paša darinātu nazi. Kad es ticis pie savas tērauda plāksnes, atpakaļceļa vairs nav. Jāķeras pie vīles un pacietīgi jāstrādā. Simtiem, pat tūkstošiem vienādas kustības, tomēr rezultāts būs un tas brīžiem ir vienīgais, kas motivē. Vieni saka, ka tas būs baigais tutens', cits nosauc par mačeti, bet man tas tomēr būs liels rokas nazis. Cerams labi izskatīsies pie tautas tērpa. ▲

Jaunmāris

VINGROJAM!

Ievirzes "Veselības veicināšana caur kustībām"
vadītāja Andra Fridrihsona ieteikumi

Pēc garas deju nakts vai noietiem neskaitāmiem kilometriem starp pili un skolu, kājas būs pateicīgas par nelielu izvingrināšanos.

Sākuma pozīcija – stāvam četrpēdus uz ceļiem, kājas un rokas 90 grādu lenķī.

Iztaisnojām kājas un rokas, galva uz leju, papēžus mēģinām pietuvināt zemei, plaukstas neatraujam no vietas.

Kājas laižam lejā, ceļi saskaras ar zemi. Rokas saglabājam taisnas.

Atkāрто 10 reizes un ideālā gadījumā 2. un 3. pozīciju noturi 30 sekundes!

Pamosties no rīta Tev palīdzēs vēdera masāža pulsteņrādītāja virzienā ar abām rokām vai... vienkārši izkrišana no gultas.

Izvēlies sev piemērotāko!

CEĻŠ UZ BRĪVĪBU

Trešdienas nakts viesis bija Andis Pikāns. Viņa stāsts ir par cilvēka iekšējo brīvību, uzdrīkstēšanos, uzvaru pār savām bailēm, par uzticēšanos savai komandai un uzticēšanos ceļā sastaptiem pilnīgi svešiem cilvēkiem, par paļaušanos dabas likumiem un dzīves rakstiem, ko cilvēka prātam grūti aptvert. Mēs to dažkārt saucam par "sagadīšanos", bet varbūt tā ir likumsakarība? Iespējams, ka veiksmīgākie, laimīgākie un harizmātiskākie vadītāji (uzņēmēji) ar visdziļāko cieņu izturas pret dabu un līdzcilvēkiem, un visums likumsakarīgi viņiem atbild ar to pašu.

Pirms 13 gadiem Andis kopā ar ceļabiedru Jāni Kļaviņu ar 950 cm³ KTM Enduro motocikliem mēroja tālo ceļu līdz Melburnai Austrālijā. Kopā piecos mēnešos viņi pieveica 28 000 tūkstošus kilometru, izbraucot cauri 12 valstīm.

Par "sagadīšanos" – tā kā ceļotāju plāns iekavējās un Austrālijas apceļošanai bija palikušas vienas divas nedēļas, viņi nevarēja realizēt

nodomu apciemot dēkaino latvieti Arvīdu Blūmentālu, sauktu par krokodilu Hariju. Turklāt no Latvijas ziņoja, ka Harijs pirms mēneša aizgājis labākos medību laukos. Tā nu tika atmesta doma par viņa uzmeklēšanu. Bet tajā pašā laikā Viktorijas tuksnesī opālu raktuvēs, kur lielā karstuma dēļ (kas pārsniedz 50°C) pilsēta uzbūvēta zem zemes, viņi satika grieķi, kurš, saprotot, ka ceļotāji runā latviski, sācis dziedāt "Kur tu teci, gailīti?". Izrādās, viņam sieva ir bijusi liepājniece, un tas ir vienīgais, ko viņš māc latviski, bet viņš varot latviešus aizvest uz vietu, kur dzīvojis viņa labākais draugs, arī latvietis... krokodilu Harijs. Sagadīšanās?

Jau pēc diviem gadiem Andis atkal posās ceļojumam un pievienojās ekspedīcijai ar kanoe laivām pa Jukonas upi Aļaskā. 1800 km jāpieveic trīs mēnešos, jo pārējā laikā upi klāj ledus kārtas. Šoreiz lielākais izaicinājums – mežonīga daba un cilvēka nokļūšana barības ķēdes lejas galā. Cilvēks var kļūt par medījumu daudz spēcīgākiem zīdītājiem. Šeit bez ieroča pārvietoties aizliegts ar likumu.

Pēc 2-3 nedēļu būšanas dabā cilvēks saplūst ar dabu un notiek brīnumainas lietas – smaržas, skaņas, klusums, upes šalkas kļūst saprotamas arī cilvēkam. Piedzīvojumi iemūžināti filmā "Jukonas skartie".

Andis piebilst, ka šādi piedzīvojumi varētu būt laba iniciācija puišiem pusaudžu vecumā, tāpēc viņš ļoti cer saglabāt labu formu, lai ar saviem mazdēliem nobrauktu pa upi kopā.

Klausītāji interesējās arī par to, vai tehnika nepievīla un vai ceļā kaut kas briesmīgs negadījās. Tajos brīžos Andis samulst un neko tādu nevar atcerēties. Mani gan tas nepārsteidz, jo viņa stāstījumā jūtama vispatiesākā cieņa un paļaušanās dabai un satiktajiem cilvēkiem.

Andis saka, ka laiks paskrien un vienmēr ir vēlme atlikt ceļojumus, gaidīt, kad sakārtosies bizness vai situācija ģimenē, bet to nevajagot darīt, jo šo pieredzi un zināšanas neviens nevar atņemt. ▲

ATDZĪVINI SAVU DZIMTU

Doma par sava dzimtas koka veidošanu, pieņem, ir radusies daudzu saieta dalībnieku galvās. Es neesmu izņēmums, tikai diemžēl tālāk par domu neesmu tikusi. Metriku grāmatas, neskaitāmi arhīvi, izziņas, pieprasījumi, nesalāsāmi dokumenti, vēstures zināšanu trūkums par konkrēto vēsturisko posmu notikumiem, valsts teritoriālajiem iedalījumiem – tas viss biedē un nemudina ķerties no domāšanas pie darišanas. Nemelošu – ievirze "Dzimtu un radurakstu pētniecība" pēkšņi neiedot slepenus buramvārdus, ar kuru palīdzību dzimtas koks uztapinās pats no sevis, tomēr ievirzes vadītāja Jāņa Apīņa un dalībnieku aizrautība un jau paveiktais iedvesmo mēģināt.

Jānis Apīnis jau vairāk nekā 15 gadus pēta savas un arī citu dzimtu radurakstus. Radurakstu pētniecība ir bezgalīgs process, kas ieguldīto laiku un enerģiju var atalgot ar savas identitātes nostiprināšanos un iekšējā spēka izjūtas pieaugumu. Apziņa, ka pasaule nesākas ar tevi, var būt vienlaicīgi gan atbrīvojoša, gan piederības izjūtu radoša. Radurakstu pētīšana var kalpot par labu iegānu atjaunot vai izveidot attiecības ar tālākiem radiem.

Galvenie tava darba instrumenti būs genealģiskie avoti, kas ieda-

lās mutvārdu liecībās, rakstītos avotos un monumentālos avotos (kapu pieminekļi, piemiņas plāksnes). Jānis iesaka sākt ar mutvārdu liecībām, jo arhīvi, kuros uzglabājas rakstītie dokumenti, nekur nepazudis, bet cilvēki, kas var izstāstīt stāstu, nevis sniegt tikai gadskaitļus un faktus, gan var izzust.

Noderīgi zināt:

- Līdz 1920. gadam dati par bērnu kristībām (iekļauti arī dzimšanas datumi), laulību un miršanas ieraksti ir atrodamāmi baznīcu grāmatās jeb metrikās. Datus līdz 1909. gadam atradīsi elektroniski www.lvva-raduraksti.lv. Pēc 1920. gada šo funkciju pārņēma dzimtsarakstu nodaļa. Par šiem gadiem informāciju pieprasi Latvijas Valsts vēstures arhīvā.

- Pievērs uzmanību, ka Latvijā līdz 1919. gadam notika pāreja no vecā (Jūlija) kalendāra un jauno (Gregora) kalendāru, kas ietekmēja datumu atskaiti. Tā kā Latvijas novadi ietilpa dažādās valstīs, pāreja uz jauno stilu notika atšķirīgos laikos. Papildus informāciju var viegli atrast internetā, ievadot meklētājā *vecais un jaunais kalendārs*.

- 1896./1897. gadā notika pirmā Vislatvijas tautas skaitīšana (dati pa pagastiem atrodami [\[duraksti.lv\]\(http://duraksti.lv\), ir saglabājušies dati no Latgales, par Vidzemi to ir maz, par Kurzemi – apmēram 50-60%\).](http://www.lvva-ra-

</div>
<div data-bbox=)

- Līdz 20. gadsimta pirmajiem gadu desmitiem pase kā identifikācijas dokuments nepastāvēja – līdz ar to daudzi dati tika fiksēti pēc pašu cilvēku, tuvinieku sniegtās, baznīcnieku pierakstītās informācijas. Tā arī radās iespēja tos mainīt – padarīt sevi vecāku vai jaunāku, nomainīt vārdu vai uzvārdu, atkarībā no vajadzības, piemēram, to vāciskot vai latviskot.

Tika latviskoti arī dažādu konfesiju dotie baznīcu vārdi. Te daži piemēri – vai spēj atpazīt savu?

Šķērsts – no Kristiāns
Kodders – no Teodors
Klāsis – no Niklāvs
Rohlops – no Rūdolfs
Āle – no Aleksandra
Latte – no Šarlotte
Martute – no Marija
Neese, Nēse – no Agnese

Noderīgas interneta adreses:

www.lvva-raduraksti.lv
www.arhivi.gov.lv
www.ciltskoki.lv
www.nekropole.info
www.cemety.lv
familysearch.org
www.myheritage.lv ▲

Inga

VIDES RAKSTI, KO ATSTĀJAM AIZ SEVIS DABĀ

Ko atstājām aiz sevis šodien? Un kas paliks Jaunpilī, kad te būs pabijis 3x3?

Katru dienu ražojam materiālu, ko izmest atkritumos. Itin viss, ko izmetam, kaut kur paliek, un, kad papēta dziļāk, atklājas raksts, ko ieskrāpējam zemes garozā. Līdz kodolam.

Ievirzē "Vides raksti, ko atstājam aiz sevis dabā" ne tikai vācam aiz sevis atkritumus visas nedēļas garumā, lai pēdējā dienā tos analizētu, bet pārstrādājam un

otreiz izmantojam visu atrasto un šurp atvesto – nevalkājamus T-kreklus, izmazgātas stikla burkas un *Kinderolu* dzeltenās plastmasas trauciņus... Un top pašu radītās lietas! Starp citu, mūsu čaklākā ievirzes dalībniiece Ingūna teju skriešus sekoja atkritumu maisam, ko aiznesa prom no pusdienām, jo gribēja samedīt tur iemestās tetrapakas mūsu nākamajam kopīgajam darbam! ▲

Tīna, ievirzes "Vides raksti, ko atstājam aiz sevis dabā" vadītāja

TUMSĀ IR ARĪ GAISMA

Agnesei ir 11 gadi, un šis viņai ir jau trešais 3x3 saiets. Daļa no jums Agnesi noteikti atceras no "Brīvā mikrofonā", kurā viņa piedalījās ar trīs priekšnesumiem, no kuriem vienā viņa uz ģitāras spēlēja pašas komponētu skaņdarbu. Man Agnesi izdevās noķert pēc vakariņām, lai pusstundu parunātos par mūziku, emocijām un ģimeni.

Kā tu nokļuvi pirmajā 3x3?

Man tētis piedāvāja, un, kad saiets beidzās, man vienkārši gribējās tur palikt. Un viss. Es negribēju braukt mājās.

Kas tev te patīk vislabāk?

Man ļoti patīk iet uz ievirzi "Raksti savu dziesmu". Man visu laiku bija bail no "Brīvā mikrofonā", jo es domāju: nē, labāk neiet. Bet tad mani Katrīna [Dimanta] iedrošināja, un es pieteicos.

Vai tu mācies mūzikas skolā?

Nē, skolā ar mūzikas novirzienu. [..] Es māku spēlēt klavieres, mazliet kokli un ģitāru. Es šogad iemācījos spēlēt ģitāru, un tagad tas ir mans mīļākais instruments. Ar ģitāru es varu izteikt savas emocijas.

Tu pati raksti dziesmas?

Es sarakstīju vienu, un es to nosaucu – "Ģimenes mīlestība". Es to nodziedāju "Brīvajā mikrofonā". Tur nebija vārdu. Es nedzīvoju kopā ar savu tēti, bet šajās nometnēs mēs esam vienā istabiņā. Tas ir ļoti jauki satikt vienam otru, tu gribi samīlēt, sabučot. Tā ir kā mīlestība, tā ir kā ģimenes mīlestība. Varbūt bērns izcieš sāpes, ko vecāki ir izraisījuši, bet tajā pašā laikā viņš mīl savus vecākus. Viņš grib kliegt, bet arī priecāties par to, ka viņam vispārībā ir tādi vecāki. To dziesmu es sākumā vienkārši spēlēju sava prieka dēļ.

Tev tā vienkārši ienāca prātā?

Jā, man vienkārši ienāca prātā akordi, kuri man šķiet viegli. Tad es atnācu uz 3x3 un uzrakstīju savu dziesmu. Tā īstenībā ir ļoti jauka lieta – ka es varēju to uzrakstīt, jo viņa tiešām ir par mīlestību. Tie cilvēki,

kas nejūt tās emocijas, viņi nejūt, bet, piemēram, es – es jūtu savas emocijas, un es jūtu savas labākās draudzenes emocijas. Viņa dažreiz saka, ka viss ir kārtībā, bet es jūtu, ka kaut kas nav tā, kā vajag. To ir grūti pateikt, viņa negrib to atzīt.

Un ko tu tad dari?

Es neko nedaru, bet es zinu, ka kaut kas nav tā, kā vajag. Es viņai mēģinu paprasīt ik pa laikam, ko man darīt? Un tad, kad viņa beidzot piekāpjas un izstāsta, viņa vienmēr man saka, lai es nevienam to nestāstu, [un] tad, kad mēs [domam] solījumu, mēs to arī turam un nevienam nestāstām. Un vienmēr, kad mums iet grūti, mēs abas divas esam kā magnēti.

Varbūt tu esi sacerējusi dziesmu par draudzību?

Vēl nē, bet, ja vajadzēs, es varu tā izdarīt. Savu pirmo dziesmu es domāju ļoti ilgi. Mēģināju atcerēties akordus, bet tos vienmēr ir grūti atcerēties visu to secību.

Bet tu vari pierakstīt.

Jā, es dažreiz mēģinu pierakstīt, bet es vienmēr aizmirstu, kur es to lapu noliku. Vai arī, ja ierakstu klādē, es

to nevaru pēc tam atrast, jo man ir ļoti daudz klades, un tās ir vienādas. Un tad es nezinu, kura klade tā bija. [..] Man tiešām ir nenormāli daudz klades, pagājušo reiz, kad es izskaitīju, man bija kādas 16 vai 17, bet tagad man ir daudz vairāk. Man ir viena klade, kura man ir ļoti mīļa. Mana mamma, šķiet, to nopirka. Tā ir melnā krāsā, un tur ir puķītes dažādās krāsās. Man tas izsaka, ka visur apkārt varbūt ir tumsa, bet kaut kur ļoti, ļoti, ļoti dziļi tajā tumsā ir arī gaisma. Man tas atgādina, ka katru reizi, kad ir tumsa, vajag būt arī gaismai. ▲

Elizabete

PIZZABOING 3X3 SAUCIENS

♩ = 79 bpm

Grupa 1

Kas tie trīs kas stū - rī dzied?

Grupa 2

Man reiz ga - di - jās sa - tik - ties ar pre - zi - den - tu un dzert tē - ju

Grupa 3

Trīs - kā - ju zir - ne - klī - tis rā - po - ja pa sie - nu

* Kustība kurā izliekas, ka dzer tēju, paceļot mazo pirkstiņu

Vadītājs(i) iemāca grupām sauciena daļas. Beigās apstādina sākot ar: gr. 3, ilgi velkot vārdu "trīs", gr. 2 ilgi velkot vārdu "reiz", gr. 1, ilgi velkot vārdu "trīs".

Saldējums – joprojām garšīgs!

Izskatās, ka kādu rādīs „Panorāmā”...

Puisis ar ģitāru.

Darba grupas karsējmeitenes – vislabākās!

Labākās vietas autobusā jeb pēdējo rindu mafija.

Katram savu groziņu!

Radošais process.

Eu, kur tas komats jāliek?

Dārgumi. Jāpiedāvā Vides rakstiem.

Kur augša, kur apakša?

ZAGĻU RAKSTI

ZAGĻIS

Zagļa vakadienas uzvarētāji – **Lelū Stalte** un **Oskars Lācis**. Apsveicam! ▲

... un no aizmugurītes.

Asā neuzmanība.

Pārsteigums.

Vēl viens ievirzes Roku RAKSTI radīts šausmu stāstiņš. Baidies!

APŠUBEKAS NĀVE

“Padod, lūdzu, nazi,” vecais vīrs noteica un apsēdās uz celma. Viņi atradās meža vidū, aptuveni 5 kilometrus no Jaunpils. Viņš nekad dzīvē nebija redzējis tik lielu apšubeku, un te nu tā bija! **Vīrs nevarēja atraut acis no šīs skaistules.**

“Kā gan man to tagad dabūt savā mazajā, skaistajā sēņu groziņā?” vecais vīrs bija izmisumā.

Ēc pēkšņi aiz muguras viņš izdzirdēja zaru brakšķēšanu, un viņš pagriezās. Tas, ko viņš ieraudzīja, bija prātam neaptverami. Viņš iekliedzās un pēkšņi sastinga. Uz viņu

raudzījās divas lielas brūnas acis. Tas bija neviens cits kā ...cits sēņotājs, kurš bija nomaldījies no takas un jau divas dienas nebija redzējis nevienu dzīvu dvēseli. Pēkšņi nomaldījies sēņotājs ārprātā metās pie lielās apšubekas, bet paklupa un ... uz sejas iekrita mellenēs. Ļurdēdams viņš ēda mellenes mēģināja satvert apšubeku. Vecais vīrs un puisēns noraudzījās uz sēņotāju un ...saskatījās. Tad vecais vīrs pagriezās pret sēņotāju un teica: “Es atvainojos, bet mēs šo sēni atradām pirmie! Tā ir mūsu!”

Bet tad, pēkšņi sēne atdzīvojās un ... auga liela un lielāka, un lielāka līdz bija liela tā kā koks. Sēņotāji vērās sēnēs atvērtām mutēm un šausmās ieplestām acīm. Kā to aiznest mājās?

Tad atnesa cirvjus un cirva to sēni nost. AIZGĀJA GULĒT. Un nepamodās. ▲

NO BARONA SPOKA LĀDES...

ARDIEVAS NO SPOKA

Nedēļas vidus ir laimīgi pārlaists, un, gribot negribot, skaitāmas jau pēdējās saieta dienas... Apjukums, nogurums, sajaukums, kas mijas ar jaunu enerģiju un jaunām draudzībām, kas tikko sākušās un jau sasniegušas kulmināciju. Jā, dažiem jaunajiem bruņiniekiem jau notikušas asiņainas sadursmes, citi – mazliet jaunāki – vienkārši no TĀ visa raud, neguļ vai neēd...

Bet. Kā var būt naktis bez dančiem un basketbola? Brokastis bez tām sekojošā rīta TV un vakari bez kopīgas dziesmas? Spocīgi kaut kā... Vai tā maz ir dzīve, ja ikdienā nav jānoiet/jānobrauc 1100 metru starp pili un skolu? Turp un atpakaļ.

Kā padevīga jūsu kalpone un 3x3 gaisā palidinājusies neredzama un netverama folkloras būtne centos paraudzīties uz notikumiem no tautas puses. Jā, man nebija jāguļ

uz matrača, jāstāv rindā uz dušu, jāpaspēj uz ievirzi, kas sākusies jau pirms 5 minūtēm un atrodas pusceļā starp skolu un pili... Beigu beigās secinot, ka tik un tā nekas nav nokavēts, ka nekas nav palaists garām un ka gulēšanai telpā kopā pa 8 vai 10 cilvēkiem galīgi nav ne vainas! Jo es te vienkārši plivinos un sajūtu enerģijas. Bez miesas un asinīm. Tomēr folkloras vācēja gars liek uzskaitīt šos ikdienišķos sīkumus, kas nākamajiem saietiem jau citā laikā un vietā liecinās par to, kas noticis šajā visai daudzkrāsainajā jūlija nedēļā. Un, starp citu, lidot var visi – ne tikai Jaunpils 3x3 pabijuši spoki, bet visi, kas ar miesu un asinīm baudījuši jaunpiliešu pretimnākšanu, pils kroga labumus un 3x3 noslēpumaino Spēka un kopības spēku!

Uz tikšanos lidojumā! ▲

Krišjāne Barone

ZINTIS

BURAMVĀRDI VISĀM DZĪVES SITUĀCIJĀM

Aizsardzības stratēģija dancotājām un citiem

Ceru, ka piens jums pusdienās nav trūcis, no čūsku kodumiem esat izvairījušies, asiņojoši deguni ir neitralizēti un drudzis apturēts. Un tas viss pateicoties tepat, Jaunpilī, pierakstītajiem buramvārdiem. To nu nevar noliegt. Tā kā saiets tuvojas beigām, vēlos jums ceļa maizei iedot vēl vienu ļoti noderīgu buramvārdu, kas, jāatzīst, lai arī ir iekļauts Jaunpils pagasta Jurgu pamatskolas vākuma kolekcijā, tomēr nav pierakstīts vis Jaunpilī, bet gan Igaunijā, Sāmsalā, Resti pagastā. To varēsiet izmantot ikdienā, lai

pasargātu ne tikai savas kabatas un naudas makus, bet arī nekustamos īpašumus, vērtslietas un bankas kontus. Turklāt meitām tas labi noderēs, dejojot pēdējo danci – zagli.

Kā zagli var sasiet.

Es tev pavēlu iekš tā vārda tā visu spēcīgā Dieva Jēzus Kristus, tu tu zagli, ka tu gribi darīt tās Kungs Jēzus Kristus man pavēlējis darīt es tev pavēlu, ka tev nebūs no iet no šās vietas, kamēr saules un tās zvaigznes nozūd un es tev pats pavēlu iekš tā visu spēcīgā Sieva tā tēva un Jēzus Kristus deļ Amen pavēlu stāvēt 3 reizes riņķī, ja iet ap to ķermeni no vakariem pret rītiem.

* Latviešu folkloras krātuve, Jaunpils pagasta Jurgu pamatskolas vākums, #LFK-1601-19 (atrats: garamantas.lv)

Elizabete

ANONĪMAIS VĒRTĒJUMS UN REĢISTRĒTIE KOMENTĀRI

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
11/10

@mara_jaunpils šī putra ir kā varavīksne, kas kūst tavā mutē

@dr.ingus kā vienradži, kas auļo pa tavu mēli

@ako vienīgi bišku par maz sāls (atšķirībā no griķiem)

JAUNRAKSTU redakcija:

Uldis Mauriņš, Inga Liepiņa, Māris Ploriņš, Gundega Kalendra, Līga Anna Andersone, Elizabete Lukšo-Ražinska

Foto meistari:

Juris Grīnfelds, Rūdolfs Rancāns

Aicinām piedalīties avīzes tapšanā!

Avīze iznāk ik dienas un atspoguļo 3x3 saieta dzīvi. To veidojam gan mēs, redakcija, gan tu, saieta dalībnieki! Ja tev ir jociģi atgadījumi, nopietni stāsti, interesantas bildes, sūti uz redakciju: uldis.maurins@inbox.lv, 29111838 vai nāc ciemos!